

1867-08-18

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Himmelbjerget, Silkeborg

Omtalte personer:

Meta Boisen

N. F. S. Grundtvig

Arkivplacering:

Mappe 6 nr. 11

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard skriver hjem om hvad han foretager sig på Himmelbjerget. Han møder en familie som er vantroende, og det får ham til at reflektere over sin tro, i denne forbindelse bruger han sin bekendte N. F. S. Grundtvig. Han nævner også, at det har været vanskeligt at skrive, da han har været blandt mennesker, og nævner nogle skoledrenge som har været generende. Brevet er et svar Mappe nr. 4, brev nr. 38 fra Georgia Skovgaard.

TRANSSKRIFTION

Himmelbjerget 18 Aug. 1867.

Kjæreste G! Ak var jeg bare nu hos Dig, kunde jeg hvile mit Hoved til Dig, jeg er saa vemodig; i de sidste Dage har Veiret drillet mig slemt og navnlig idag, min Taalmodighed har været nær ved at briste, og saa har jeg ikke for lutter Fremmede kunnet, før nu, komme til at skrive til Dig (nu er Solen ved at gaae ned). Nylig har jeg læst et par Psalmer, jeg synes aldrig jeg har funden dem saa deilige som naar jeg læser dem her – her blev jeg afbrudt ved at 4 Skoledrenge sætte dem lige uden for mit Vindue og pralede drak Toddy og røgte Tobak, jeg gik derud paa Kollen, paa Veien kom jeg til at nysne: "Dem som vort Hjærte nær nogle her". Taarene kom mig i Øienene og jeg tænkte paa vor kjære Niels og hvad Du skrev om ham, Vor Herre tage ham i sin Varetægt! ja dem alle, os alle, Amen! I forrige Uge var her en Læge med Kone og lille Søn i nogle Dage, det var interessante og behagelige Folk, jeg levede [en del] sammen med dem, men var dog glad de reiste, for jeg har aldrig før staaet lige over-

●2●

for en saa decideret Vantro, min egen Tro styrkedes derved, den vant i Klarhed og Sikkerhed ved at se ned i den gabende Afgrund af Tomhed og Intet som aabnede sig for mig; ja lad dem opdage og finde nok saa meget de vil i Legemets Verden, Sjæl og Aand hitter de ikke saaledes ned i, de lyder andre Toner, og Forbindelsen imellem Sjæl og Legeme, eller Aand og Materie har jeg heller ikke hørt at nogen endnu har fundet rede i paa den Maade. –

Gamle Grundtvig har ikke sin Forstands Brug, er Sindsygt, Vanvittig, hvad vil det sige? Har nogen forklaret det? kan nogen forklare det? at være inspireret, at profetere hvad er det? Kan det forklares? Hvor er Forskjellen? At han har været et Guds Redskab det er sikkert, for det har han været for mig, at det er Gud som har rørt ham er jo ogsaa sikkert efter vor Tro, ikke en Spurv falder jo til Jorden uden hans Vilie, hvad er nu Guds Hensigt? skal vi opleve at see den? Vi vil kun i Tro og Forventning, Gud

fryde os, Amen! Jeg føler tit at jeg ikke mere er ung, jeg bliver træt og nedtrykt og Angst vil

●3●

omspænde mig, men Bønnen styrker mig saa, jeg synes aldrig jeg har følt den Kraft i Bønnen som nu, men jeg ved det, der vil komme Tider da Fristelserne vil bryde overvældende ind over mig igjen. Ak G, den sidste Aften vi var sammen blev jeg Hjulpet ved Dig, Du min Medhjælper. Kjære G. Kunde jeg læne mit Hoved op til Dig og høre Din Stemme med Guds Hjælp kan jeg det om ikke lang Tid, Nu god Nat! – Det er en glimrende Morgen, gid det bliver en god Dag. Det glæder mig vel at høre at Meta kan nyde sit Ophold i [Overstreget: det frie] det Grønne, hils hende fra mig. Onkel kunde have lagt Hjemveien om ad Himmelbjerget, men da vi ere passerede den 16 Aug. saa ved jeg at jeg ikke skal gaa og vente ham. Jeg antager da FASTER er hos eder idag, hils hende, ja dem Alle. Sig til Joakim at jeg endnu ikke har truffet nogen Hugorm hvor meget jeg end har vadet i Lyng og hvor mange her end skal være, og hvis jeg havde truffet nogen, saa vilde jeg dog ikke tage den i Nakken for hvis den vendte Hovedet i det samme og bed mig.

●4●

Jeg har lovet Lubert Forsatsvinduer til den [brune nu røde] Stue og Sovekammeret altsaa 5 Fag imod at han betaler 2 RD mere halvaarlig. Du maa gjerne luge op naar Du gjør det med Skjønsomhed, jeg haaber Haven skal see godt ud naar jeg kommer hjem. Det er bedst Du kjøber Tyttebær naar Du kan faae dem, thi hvormange her end er saa gaar her Flokke af Koner og Børn og river dem af ganske grønne, de duer saa til ingenting.

Men nu maa jeg ud, Lev vel min egen G!

Din Mand

Himmelfjert 18 Aug 1867.

Djære Gj! Als nu jeg nu for dig,
kender jeg smilte mig grund til dig, jeg er
for nemodig; i de sidste dage for grund
deltet mig smil og nemodig idy, min Tænk-
nemodig for nord og ud at briste, og
for jeg ikke for latter kommande kommand
for mig, kommand til at se mig til dig (min
Osten ud at gøre mig). Skjellig for jeg løst at
gør skolemen, jeg sjones aldrig jeg for ~~for~~
skunden den for delige som nu jeg løst
den for — for den er af brude ud at 4 Øst-
denge smil den lige inden for mit Minder og
gratule det Tødt og roste Tødt, jeg gik den
gør Tølden, gør Min den jeg til at mig;
„Den som nok fjødt og roste for“, Tølden
den mig: Gimm og jeg Tølden gør og
Ljøre Nils og fand den frem om frem,
Nør fjør Ljøre frem: sin Skole og jøden
alle, os alle, Amm. I fjør Ljøre og for
in Ljøre og Tølden og Ljøre Øst: roste Ljøre,
at var indvorte og Ljøre Ljøre, jeg Ljøre
Ljøre Ljøre og den, og nu var den glad de
Ljøre, for jeg for aldrig for smil Ljøre og

Jeg for langt Læstet Løstvindens let
du {brim} Men og Om dem med alle 5 Læg
ind et for betaler 2 det mere foruærlig -
Vi mere gennem Læg og nær du gjør de
med Ojenspænd, jeg forer Gennem sel
for godt ind mere jeg kommer hjem.
Det er best dit for Læstet Løstvindens nær
Vi kan forer den, Vi foruærlig
for ind er forer forer forer af Læstet
og Børn og rind den af gamle gøren
d det forer til ingenting. Men
vi mere jeg ind forer ind min-
egen J.!

Vi Mand